

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Te hoog kostenforfait leidt tot aanslag geheime commissielonen (doch wetswijziging brengt gedeeltelijk soelaas).....1

Een directorale beslissing is nooit te laat !.....1

Managementvennootschap vakkundig gekelderd !.....2

Geen verplaatsing van de boekhouding zonder instemming.....2

En over het verlies van boekhouding en bescheiden3

Kosten mogen niet onevenredig zijn t.a.v. inkomsten..... 3

In BTW- en inkomstenbelastingen gelden andere regels ! 3

Sociale werkplaats en kringloopwinkel vrijgesteld van OV.....4

Zelfs een vennootschap kan vrijstelling OV genieten4

Te hoog kostenforfait leidt tot aanslag geheime commissielonen (doch wetswijziging brengt gedeeltelijk soelaas)

Luc STOLLE

Een bedrijfsleider ontvangt van een BVBA een gemiddeld maandelijks forfait van 750 EUR voor kosten die eigen zijn aan de werkgever.

De administratie vindt dit bedrag onredelijk. Zij merkt op dat een groot deel van de zgn. kosten gemakkelijk konden worden verantwoord door stukken (bijv. restaurant, relatiegeschenken). Bovendien stelde de administratie vast dat de BVBA deze kosten rechtstreeks kon betalen (bijv. via een betaalkaart). Zij meent dan ook dat de vergoedingen aan de bedrijfsleider werden toegekend uit hoofde van zijn functie in de BVBA maar niets met kosten eigen aan de werkgever te maken hebben. De bedrijfsleider heeft derhalve een voordeel genoten en dit voordeel heeft het karakter van een bijkomende bezoldiging.

Vermits de BVBA aldus kosten heeft gemaakt zoals bedoeld in artikel 57 WIB/92, die niet als zodanig zijn vermeld op fiches 281.20 en samenvattende opgaven, en zij niet aantoont dat die kosten of voordelen van alle aard door de genietter spontaan zijn opgenomen in zijn PB-

aangiften, heeft de fiscus terecht toepassing gemaakt van art. 219 WIB/92 (bijzondere aanslag op geheime commissielonen). De rechtbank wijst er verder op dat nergens is bepaald dat dit artikel slechts zou kunnen worden toegepast wanneer er sprake zou zijn van kwade trouw.

Volledigheidshalve vermelden wij hier dat met de Wet van 17 juni 2013 houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling een andere mogelijkheid werd gecreëerd om alsnog te ontsnappen aan de bijzondere aanslag van 309 %, m.n. wanneer het bedrag van het voordeel of de commissie enz. begrepen is in een aanslag die met het akkoord van de verkrijger ervan in diens naam wordt gevestigd binnen de driejarige termijn. Daar staat wel tegenover dat het voordeel niet meer aftrekbaar is voor de vennootschap.

Rb. Brugge 8.10.2012

Wet van 17.6.2013 - Circulaire van 22.07.2013

Een directorale beslissing is nooit te laat !

Didier BAECKE

De directorale beslissing omtrent een bezwaarschrift laat 11 jaar op zich wachten. Wanneer de beslissing negatief is voor de belastingplichtige en hij de kwestie voor de rechtbank brengt, betoogt hij dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn. Hij poneert dat een aantal stukken door verloop van tijd zijn zoek geraakt. Het Antwerpse Hof van Beroep erkent dat de beslissing lang op zich liet wachten, maar stelt tegelijkertijd dat de wet ter zake geen termijn voorschrijft. Het Hof wijst er ook op dat belas-

tingplichtigen naar de rechter kunnen stappen als het hen te lang duurt. Dit gold ook voor de zaken die hangende waren op het moment dat die mogelijkheid in de wet werd ingeschreven. De rechten van verdediging zijn dus niet geschonden. Het Hof is verder van mening dat de belastingplichtige de nodige bewijsstukken had moeten verzamelen op het ogenblik van het bezwaar en dat het argument van het latere verlies van stukken niet kan gelden.

Antwerpen 8 januari 2013

De Rechtbank viel ook over het feit dat één van de contractuele taken van de managementvennootschap helemaal niet door haar werd uitgevoerd. Zo werd de boekhouding van de werkvennootschap niet werd gevoerd door de managementvennootschap maar door een extern kantoor; meer nog, de werkvennootschap wierf zelfs een bediende voor aan om datgene te doen wat contractueel door de managementvennootschap moest worden verricht

Managementvennootschap vakkundig gekelderd !

Luc STOLLE

Een natuurlijk persoon die zijn diensten plots verleent via een managementvennootschap, het is schering en inslag geworden. In de vorige nieuwsbrief wezen we reeds op het arrest van het Hof van Cassatie van 18 januari 2013 dat stelt dat, ondanks het bestaan van een managementovereenkomst, er nog steeds een bewijs moet voorliggen dat het om werkelijk geleverde prestaties gaat.

In een zaak die ter beoordeling werd voorgelegd aan de Brugse fiscale rechter, maakte de belastingplichtige het de fiscus toch wel erg gemakkelijk. Ook in deze zaak had de vroegere bedrijfsleider een vennootschap opgericht die vervolgens zijn prestaties factureerde aan de werkvennootschap.

Verwijzend naar het feit dat de partijen recht hebben op hun keuze voor de minst belaste weg, leek de rechtbank op zich niet zoveel problemen te hebben met deze constructie. Evenwel merkte zij, samen met de administratie, op dat de betrokkene de documenten van de werkmaatschappij in eigen naam bleef tekenen. Dit toont aan dat de betrokkenen niet alle gevolgen van

hun constructie hebben aanvaard.

Volgens de rechtbank “maakt de verwevenheid van een natuurlijk persoon met zijn managementvennootschap en met de vennootschap die gemanaged wordt, het des te meer noodzakelijk dat hij heel uitdrukkelijk en bewust te kennen geeft wanneer hij op welk moment en in welke hoedanigheid optreedt”.

De rechtbank viel ook over het feit dat één van de contractuele taken van de managementvennootschap helemaal niet door haar werd uitgevoerd. Zo werd de boekhouding van de werkvennootschap niet gevoerd door de managementvennootschap maar door een extern kantoor; meer nog, de werkvennootschap wierf zelfs een administratief bediende aan om datgene te doen wat contractueel door de managementvennootschap moest worden verricht.

Al deze zaken wijzen volgens de rechtbank ontegensprekelijk op simulatie, zodat de betaalde managementvergoedingen niet aftrekbaar zijn als kosten in hoofde van de werkvennootschap.

Rb. Brugge 19 december 2012

Geen verplaatsing van de boekhouding zonder instemming

Didier BAECKE

Een controleur had op één of andere manier de boekhouding van een belastingplichtige naar zijn kantoor overgebracht om deze daar te bestuderen en op basis van zijn vaststellingen een aanslag te vestigen.

De belastingplichtige meent echter dat zijn boekhouding ten onrechte naar het belastingkantoor werd verhuisd en dat de aanslag daarom in zijn totaliteit nietig is.

De Naamse fiscale rechter volgt de these van de belastingplichtige. Ingevolge art. 315 WIB/92 is iedere belastingplichtige verplicht de administratie, op haar verzoek, zonder verplaatsing, met het oog op het nazien ervan, alle boeken en bescheiden voor te leggen die noodzakelijk zijn om het bedrag van zijn belastbare inkomsten te bepalen. Op grond hiervan mag de taxatieambtenaar evenwel niet eisen dat de boeken en bescheiden in de kantoren van de administratie worden aangeboden. Een verplaatsing van de

boeken en bescheiden is alleen toegestaan wanneer de belastingplichtige ingelicht werd dat hij het recht had die verplaatsing te weigeren, maar deze niettemin vrijwillig heeft aanvaard. De bewijslast ligt ter zake bij de administratie.

In casu werd niet aangetoond dat de ambtenaar zich heeft aangeboden om de boekhouding ter plaatse te controleren, noch dat de belastingplichtige op de hoogte werd gesteld van het feit dat hij de boeken niet diende mee te geven aan de controleur. Er was aldus niet aangetoond dat de overbrenging van de boekhouding naar de kantoren van de administratie beantwoordde aan de wens van de belastingplichtige. De onregelmatigheid van de taxatieprocedure die hieruit volgt, brengt eveneens de nietigheid van de daaropvolgende aanslag met zich mee.

Rb. Namen 19 april 2012

En over het verlies van boekhouding en bescheiden ...

Philippe VANDEN POEL

Ook het Hof van Beroep te Bergen moest zich uitspreken over een inbreuk op art. 315 WIB/92.

Het feit dat de belastingplichtige geen inventaris had getekend van de boeken en bescheiden die de controleur eerder had meegenomen naar zijn kantoor, stelde hem in staat te beweren dat er documenten verloren waren gegaan en dat aldus zijn recht van verdediging is aangetast. De aanslag is daarom nietig.

De belastingambtenaar verdedigde zich door te stellen dat de boekhouding een puinhoop was: onder de stukken die hij had meegenomen bevond zich bijv. een ringmap waarvan de inhoud

“door elkaar” zat; het had zelfs drie uur in beslag genomen om een inventaris op te stellen.

Het Bergense Hof van Beroep stelt de belastingplichtige evenwel in het gelijk, stellende dat de administratie de bewijslast niet kan omkeren door *a posteriori* te eisen dat de belastingplichtige aantoonde dat er bij de teruggave documenten ontbraken. Het is dus niet nodig aan te tonen dat er stukken ontbraken. Het volstaat dat men eenvoudigweg oordeelt dat ze zoek geraakt zouden kunnen zijn, wat niet kan uitgesloten worden als men de uitspraken van de controleur in acht neemt.

Bergen 10 mei 2012

Kosten mogen niet onevenredig zijn t.a.v. inkomsten

Luc STOLLE

De rechtbanken beoordelen het beroepsmatig karakter van kosten steeds vaker aan de statutaire doelomschrijving van de vennootschap: zij verwerpen de aftrekbaarheid van de kost wanneer die niet is gemaakt ter realisatie van het statutaire doel, en dat ongeacht of deze kost heeft bijgedragen tot “belastbare inkomen”.

De Brugse fiscale rechter lijkt nog een stapje verder te gaan en schijnt het beroepsmatig karakter van kosten ook te willen toetsen aan de wettelijke finaliteit van de vennootschap, nl. het winstoogmerk dat eigen is aan elke vennootschap. De rechtbank gaat daarbij uit van de regel die vervat is in art. 53, 10° WIB/92, nl. dat niet

als beroepskosten worden aangemerkt, alle kosten in zover deze op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen.

De rechtbank erkent dat het enkele feit van het bestaan van een wanverhouding tussen de kosten en de inkomsten op zich niet inhoudt dat deze kosten op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen. Zij is wel van oordeel dat deze wanverhouding niet jaar na jaar kan blijven voortduren. *In casu* stelt de rechtbank bovendien vast dat er geen indicieën voorhanden zijn die laten vermoeden dat de activiteit tijdens één van de komende aanslagjaren rendabel wordt.

Rb. Brugge 25 februari 2013

In BTW- en inkomstenbelastingen gelden andere regels !

Luc STOLLE

Een distributeur van keukentoestellen organiseert zgn. ‘dealer-dagen’ voor professionele klanten. De distributeur is van mening dat het niet gaat om kosten voor ontvangst van cliënteel; het evenement is daarentegen gelijk te stellen met een jaarbeurs, reden waarom hij van oordeel is dat alle kosten volledig aftrekbare publiciteitskosten zijn.

De fiscus aanvaardt de aftrek voor wat betreft de huur van de zaal waar de toestellen werden tentoongesteld, maar beschouwt de cateringkosten (buffet en dranken) als receptiekosten. Deze zijn dan ook maar voor de helft aftrekbaar (art. 53, 8° WIB/92). De distributeur verdedigt zich door te

verwijzen naar de BTW-rechtspraak omtrent kosten van onthaal: als die kosten een publicitair doel hebben, worden het publiciteitskosten en is de BTW volledig aftrekbaar.

Het Hof weigert echter deze analogische redenering van de belastingplichtige toe te passen. Inzake BTW worden alleen de kosten uitgesloten die slechts gedeeltelijk professioneel zijn: wanneer m.a.w. bewezen wordt dat ze wél volledig professioneel zijn, geldt de aftrekbeperking niet meer. In de inkomstenbelastingen daarentegen is het de bedoeling om de aftrek van échte beroepskosten te beperken.

Brussel 12 december 2012

De rechtbank erkent dat het enkele feit van het bestaan van een wanverhouding tussen de kosten en de inkomsten op zich niet inhoudt dat deze kosten op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen. Zij is wel van oordeel dat deze wanverhouding niet jaar na jaar kan blijven voortduren. In casu stelt de rechtbank bovendien vast dat er geen indicieën voorhanden zijn die laten vermoeden dat de activiteit tijdens één van de komende aanslagjaren rendabel wordt.

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Ingevolge art. 253 al. 1, 1° en art. 12 § 1 WIB/92 zijn van onroerende voorheffing vrijgesteld, onroerende goederen die zonder winstoogmerk bestemd zijn voor weldadigheidsinstellingen die soortgelijk zijn aan een hospitaal, een kliniek, een dispensarium, enz.

Sociale werkplaats en kringloopwinkel vrijgesteld van OV

Philippe VANDEN POEL

Ingevolge art. 253 al. 1, 1° en art. 12 § 1 WIB/92 zijn van onroerende voorheffing vrijgesteld, onroerende goederen die zonder winstoogmerk bestemd zijn voor weldadigheidsinstellingen die soortgelijk zijn aan een hospitaal, een kliniek, een dispensarium, enz.

Een VZW die een erkende sociale werkplaats met bijhorend kringloopcentrum "uitbaat" meent beroep te kunnen doen op deze vrijstelling voor het gebouw waarin zij haar activiteit uitoefent. Zij meent immers als een "soortgelijke weldadigheidsinstelling" te kunnen worden gekwalificeerd. Door haar activiteiten beoogt zij immers kansarmoedebestrijding en de sociale integratie van laaggeschoolde langdurig werklozen en personen met een handicap (door hen volwaardige en

duurzame jobs aan te bieden). Verder vermindert zij de afvalberg en draagt zij bij tot een duurzame omgang met het milieu.

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent is overtuigd en verwijst daarvoor naar de interpretatie die het Grondwettelijk Hof geeft aan het begrip "soortgelijke weldadigheidsinstelling". Het kan nl. ook gaan om de opvang en begeleiding van hulpbehoevenden (arrest nr. 84/2007 van 7 juni 2007). Ze verwijst ook naar de interpretatie van het Hof van Cassatie die stelt dat het gaat om "instellingen die op eender welke wijze fysieke of geestelijke zorg verstrekken" (arrest van 24 mei 2012) waaronder, *in casu*, arbeidszorg.

Rb. Gent 27 november 2012

Zelfs een vennootschap kan vrijstelling OV genieten

Didier BAECKE

Het Hof van beroep te Gent moest dan weer de vraag beantwoorden of ook een kapitaalvennootschap in aanmerking kon komen voor de vrijstelling van het betalen van onroerende voorheffing voor een onroerend goed. De vennootschap betoogde dat alle inkomsten uit dit onroerend goed uitsluitend werden gebruikt voor de instandhouding en de uitbreiding van het doel

waartoe het pand bestemd is waaraan geen winstoogmerk verbonden is (hospitaal, kliniek, dispensarium, rusthuis). Het Gentse Hof stelde inderdaad vast dat noch de eigenaar, noch de gebruiker van het pand winstoogmerk hadden en stond de vrijstelling dan ook toe (art. 12 en 253, 1° WIB/92).

Gent 11 september 2012

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henriiaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com